

ತೆಲುಗು ಮೂಲ: ತಲ್ಲಾವಜ್ಜಲ ಪತಂಜಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಜಗದೀಶ್ ಚಂದ್ರ ಬಾಗಲಿ

ಕಲೆ: ವಿ.ಎಂ. ಮಂಜುನಾಥ್

ವಿರುಪಾಪುರ ಗಡ್ಡಿ

ಆ ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆ ಹಿಂದಕ ಎರಡು ಬೇವಿನ ಗಿಡ ಅದಾವ. ಆ ಗಿಡದ ನೆಳ್ಳು ಆ ಠಾಣೆನ, ಬಿಸಿಲು - ಮಳೆ ಮತ್ತು ಚಳಿಗಳ ಏಟಿನಿಂದ ಚೋಲೊ ಹೊತ್ತಿನಾಗ್ಗ ಕಾಯಾಕತ್ಯದ. ಹಿಂದಿನ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಗೋಡೆಗೆ ಹತ್ತಿಗಂಡು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಗೇಟ್ ಐತಿ. ಸುಮಸುಮ್ಮನೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನ ತೆಗೆಂಗಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಮೂಲ್ಯಾಗ ಒಂದು ಪಾಯಿಖಾನೆ ಮತ್ತು ಎರಡು ಬಚ್ಚಲ ಮನೆಗಳು ಅದಾವ. ಆ ಬೇವಿನ ಗಿಡದ ನೆಳ್ಳಿನಾಗ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ನಾಲ್ಕು ಕುರ್ಚಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಇರ್ತವ. ಹಿತ್ತಿಲಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೆಂಡೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ವರಾಂಡ ಐತಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ಅಪರಾಧಿಗಳು, ಅನುಮಾನಿತರ ಜತಿಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಮಂದಿ ಅಮಾಯಕರು ಕುಂತು ಕುಂತು ಸವದು ಹೋಗಿರೋ ಎರಡು ಬೆಂಚುಗಳು ಅದಾವ.

ತನ್ನೆರಡು ಕಾಲುಗುಳ್ಳ ಎದುರಿಗಿರಾ ಕುರ್ಚಿ ಮ್ಯಾಗ ಚಾಚಿ ಅವುಗಳನ್ನ ಅಳ್ಳಾಡಿಸಿಕೆಂತ ಕುಂತಾನ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ರೆಡ್ಡಿ. ಒಂದು ಸಲ ಉದ್ದುಕ ಸಿಗರೇಟಿನ ದಮ್ ಎಳದು ಪೀಸಿ ಕಡೆ ನೋಡಿ ಕೇಳಿದ,

“ಮ್... ಆ ಮುಂಡೇರಿಗೆ ಊಟ ಹಾಕಿದ್ಯಾ?”

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿದ ಪೀಸಿ, “ತಿಂದಾರ ಸರ್... ಬೇಬಿ ಬಂದು ರೊಕ್ಕ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗ್ತಾಳೆ”.

“ಎಂಗನ್ನ ಆಗ್ಲಿ... ಇಂತವರನ ಭಾಳ ಚೋಲೋ ನೋಡಿಕೆಂತಿರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ.”

ಎಸ್ಸೆ ಮಾತಿನಾಗಿನ ವ್ಯಂಗ್ಯ ಅರ್ಥ ಆಗಿ ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತುಗಂಡ ಪೀಸಿ.

“ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಇವ್ರು?”

“ನಾಕು ಮಂದಿ ಅದಾರ ಸರ್. ಅವರ ಪೈಕಿ ಮೂವರು ಹಳೇವೇ. ಒಬ್ಬಕ್ಕೆ ಗೋವಾಲಿಂದ ಬಂದಾಳಂತ ಸರ್.”

“ಹೌದು ಮತ್ತು... ಇವ್ರಿಗೂ ನಮ್ಮಂಗ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಗಳು ಇರ್ತಾವ.”

ಎಸ್ಸೆ ಮಾತಿಗೆ ಮತ್ತು ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ ಪೀಸಿ, “ಗೋವಾದಾಕಿ ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಬಂದು ಮೂರು ತಿಂಗಳಾಯಿತಂತ. ಪಿಯುಸಿ ತನ ಓದ್ತಾಳಂತ.”

“ಆ... ಇವತ್ತು ನಾಳೆ ಇದು ಫ್ಯಾಷನ್ ಆಗ್ತಾದ. ಈ ನಡುವ ಈ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಕೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಾ ಹುಡುಗೇರೇ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟುಗಂಡು ಈ ದಂಧಾ ಮಾಡಾಕತ್ತಾರಂತ. ಇನ್ನು ಪಿಯುಸಿ ಯಾ ಲೆಕ್ಕ? ನಾನ್ ದಾವಣಗೆರಾಗ ಇದ್ದಾಗ ಮೆಡಿಕಲ್ ಓದೋ ಹುಡುಗೀರ್ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ರೊಕ್ಕದ ಸಲುವಾಗಿ ಅಂತ ಅಲ್ಲ... ಈ ಡ್ರಗ್ಸ್ ಇರತ್ತವಲ್ಲ... ಆ ಚಟಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಇಂತದಕ್ಕೆ ಇಳಿತಾರ.”

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಆದಮ್ಯಾಲ ವಿರಭದ್ರೇಶ್ವರ ಖಾನಾವಳ್ಳಾಗ ಕಟಿರಟ್ಟಿ ಕಾಳುಪಲ್ಯ, ಕಡ್ಲೆಪುಡಿ